

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačana 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (in s e r a t e) vsprejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedeelj in praznikov, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-števil. 74.

Štev. 207.

V Ljubljani, v ponedeljek 11. septembra 1899.

Letnik XXVII.

Dreyfus — obsojen.

Židovstvo celega sveta toži in žaluje te dni v neizmernem obupu. Zaman so bili vsi milijoni, katere so sipali židje širom Francije, da bi kupili Dreyfusu nedolžnost; zaman se je trudilo židovsko in podkupljeno časopisje celih pet let, da bi pokazalo svetu Dreyfusa kot mučenika in vrliga patrijota; zaman vse grožnje, da se bode preprečila svetovna razstava v prihodnjem letu: Vojno sodišče v Rennesu se ni dalo ustrahovati židovskemu terorizmu in govorilo je resnico: Dreyfus je kriv, je izdajica.

V soboto ob 4. uri 50 min. je vojno sodišče razglasilo obsodbo, spoznalo je Dreyfusa krivim ter ga obsodilo s petimi glasovi proti dvema, upoštevaje olajševalne okoliščnosti, na deset let strogega zapor.

Kakor bi jih z vodo oblił, je osupnila ta obsodba Dreyfusove oboževalce, ko so videli tako žalostne vspehe vsega svojega truda in prizadevanja. Osupnilo jih je doslej skoro nepoznano dejstvo, da se vendar še dobé ljudje, katerih ne preslepé grožnje in denar. Udarec je bil res hud. A ta obsodba ni zadela samo Dreyfusa, katerega je doletela le pravična kazen za njegovo izdajstvo, — v Dreyfusovi osebi je bilo obsojeno vse židovstvo, ki je s toliko vnemo zagovarjalo in podpiralo svojega tovariša; obsojena pa je bila tudi sedanja francoska vlada, katera je takoj pri svojem nastopu prevzela nalogo, da stori krivega Dreyfusa — nedolžnega. Zato se je tembolj čuditi možatemu postopanju sodnikov, da se niso udali niti viadnemu pritisku, temveč delali po svoji vesti.

Razumljivo je, da s to obsodbo ni rešena Dreyfusova zadeva. Kakor trdijo časniška poročila, bode vstetih pri Dreyfusovi kazni tudi prejšnjih pet let, ki jih je že prebil v zaporu. Drugi zopet pravijo, da velja prejšnjih pet let, ker jih je prestal na vražjem otoku, toliko kakor deset let navadnega zapor, in da bode torej Dreyfus prestal svojo kazen že 15. oktobra t. l.

Navzlic tej primeroma majhni kazni pa Dreyfusovi prijatelji vendar še ne mirujejo. Peče jih zavest, da je Dreyfus kriv, — in kaj potem pomaga, če pride že danes iz ječe. Zato je vložil zagovornik Labori že prošnjo za novo revizijo, in Dreyfus jo je takoj v soboto zvečer podpisal.

Komedija se bode torej nadaljevala. Najpride do kakoršnega koli rezultata, to je gotovo, da Francija od tega ne bode imela dobička.

Že doslej je izgubila francoska država radi te smrdljive afere več na svojem ugledu in na svojih močeh, kakor bi doživela kak vojni poraz. In ako se bode ta zadeva še dalje zavlačevala, je skoro gotovo, da se ponesreči tudi bodoča svetovna razstava, od katere Francozi toliko pričakujejo.

Ako bi imela francoska vlada sploh kako smisel za ugled svoje države, ako bi ne hoteli državniki pokopati sploh vsako nado boljše bodočnosti francoskega naroda, tedaj bi se morali poprijeti z vso resnobo jedine rešitve v tej zadevi in odločno preprečiti vsak nadaljni poskus Dreyfusovcev.

Francoska država, katero spodkopuje toliko revolucionarnih elementov, kakor nikjer drugje, je imela doslej skoro jedino oporo v armadi. Dreyfusova gonja zadnjih pet let je omajala tudi ta steber.

Tudi v armadi so se pokazala že nasprotja, ki utegnejo zadati državi najhujšo rano, za katero bi prav gotovo izkrevavela. In provzročil bi ta državni poraz — jeden Žid, za katerim gre v boj vesoljno židovstvo, ne marajoč za to, če poginja pri tem cela država.

Z lahko vestjo je izdal Dreyfus državne tajnosti, — saj Žid je internacionalen, on nima domovine, zato mu je pač vse jedno, Francoska ali Nemčija; z lahko vestjo delajo sedaj Židje na propast francoske države, — in francoska vlada, francoski narod naj bi jim šel na roko?

Politični pregled.

V Ljubljani, 11. septembra.

O položaju. Mej posamnimi parlamentarnimi strankami na desnici kakor tudi na levici je opažati v zadnjem času gibanje, kakoršno je v navadi pred pričetkom državnozbornskega zasedanja. Tudi nemška katoliška ljudska stranka se je jela marljivo gibati. Načelnik te stranke posl. dr. Kathrein je došel v soboto zjutraj na Dunaj ter dopoldne dalje časa konferiral z ministerskim predsednikom grofom Thunom. Pozneje se je sošel dr. Kathrein z načelnikom izvršilnega odbora vitezom Jaworskim in z zborničnim predsednikom dr. pl. Fuchsom. Popoldne so se pa sošli člani predsedstva katoliške ljudske stranke k predpovedovanju, katerega sta se udeležila poleg načelnika in zborničnega predsednika posl. dr. Ebenhoch in prelat Karlon. Včeraj dopoldne ob 11. uri se je pa vršila plenarna seja tega kluba, o katere sklepah pa dosedaj še ni nič znane, umevno pa je, da so se člani razgovarjali o načinu, po katerem bi bilo mogoče dospeti do

LISTEK.

Parabole.

Spisal J. Jørgensen.

(Dalje.)

Pšenično zrno.

Bil je žalosten, vlažno mrzel jesenski dan. Na grmovju in drevesih so visele rudeče šipeče in ptičje jagode, na vsakem listu je blestela majhna, čista, megljena kapljica, in povsod se je videlo ovenelo travo in rumeno listje. Zdaj pa zdaj je pridral samoten voz po umazani cesti; voznik je imel veliko volneno ruto okoli vratu, in od časa do časa je mencial z rokami, da bi se nekoliko ugrel. Bil je prav žalosten dan, in ljudje, ki se imenujejo pesniki, so vsi okoli hodili in se veselili, da je bilo tako žalostno, in preložili so žalost v verze ter jih prodali ilustrovanim časopisom.

Tistega dne pa je šel sejati neki sejalec. Z vrečo žita na levi roki je stopal počasi naprej, z desno pa je raztresel semenska zrna po razorani zemlji.

Bila je velika njiva. Dolga in črna se je razprostirala pred njim z mnogimi, dolgimi, ravnimi brazdami, ki so se vspešno stezale druga poleg

druge v daljavo. Na skrajnem koncu se je zdela njiva ožja, česar pa v resnici ni bilo. Bila je to »optiška prevara«, o kakoršnih se bere v učnih knjigah, katerih si pa jaz ne morem nikoli razlagati.

In mož je šel prav tja doli, kjer je bila njiva ozka; ko je pa prišel tja, je bila ravno tako široka, kakor na drugem mestu, in sedaj se je zdel ozek nasprotni konec njive. In potem je šel zopet nazaj. Videlo se je, kakor da bi hodil za mestom, kjer je njiva najožja, in kakor da hodi vedno dalje, ker ne more najti tega mesta. Mnogo ljudij živi na ta način. Hodijo za tem, kar je zelo oddaljeno, in če so to dosegli, se obrnejo in vidijo to, kar so zapustili, v daljavi ter se vrnejo tja, ker jih oddaljena stvar vedno k sebi vleče. In na ta način potujejo v svojem življenju ter blodijo sem in tja, tja in sem, in ne dosežejo pri tem ničesar in ne najdejo nikjer miru in pokoja.

Toda sejalec ni bil tak človek. Pri vsakem koraku je trosil semenska zrna — bila je dobra, polna pšenica — in zrna so padala in se trkljala ter se skrivala v črni, zrahljani zemlji.

In to je nadaljeval do večera. Tedaj se je spraznila njegova vreča, in šel je domu večerjat in spat.

Jedno pšenično zrno je ležalo samo med dvema črnima, mokrima grudama. In temu pšeničnemu zrnu je bilo strašno žalostno pri srcu. Temno in vlažno je bilo tukaj, in postajalo je še temnejše in vlažnejše, kajti megla se je zgoščevala in liti je začel ponočni dež. Res, bilo je obupno.

In obupalo je tudi pšenično zrno. Postal je še tem bolj otožno, ker se je začelo spominjati boljših dni.

Spomnilo se je tistih časov, ko je sedelo visoko gori na vitkem klasu, ko je je poljubovalo solnce, zibali vetrovi, ko je bilo srečno kakor dete v materinem naročju. Celó veliko, sivkasto zeleno pšenično polje je bilo polno klasja in bilk, in gori na višnjem nebu je stalo žareče solnce, in vsi skrjančki so peli od jutranjega svita do večera. In ko je solnce zašlo, ni postalo hladno in mokro kakor sedaj, temveč ljubka rosa je padala kakor krepilna pijača na solnčno vroče žito, in velik zlat mesec je ljubko obseval zoreča polja.

To je bilo v lepih časih, ki so minuli za večno...

Kajti, ah! prišel je grozni dan, ko je žvižgal srp po njivah in si delal sikajoče pot skozi žito. In prišle so za njim žanjice z grabljami ter povezale žito in naložile na vozove. Celó polje je bilo podobno bojišču, s katerega odnašajo neprestano mrtvece in ranjence. (Konec prih.)

5h 20 24

težko zaželjene sprave. Gotovo bodo sklepi te stranke precej vplivali na vladne korake v najbližnji bodočnosti.

Garibaldijevi dnevi v Trstu. Poročali smo že, da je počastil tržaško lahonsko irredento 8. t. m. s svojo navzočnostjo Menotti Garibaldi, sin onega italijanskega »generalca«, ki je v zelo žalostnem spominu pri vsakem zvestem Avstrijcu. Da sin ni mnogo ali pa prav nič bolj naklonjen Avstriji, je umevno samo ob sebi, in je vsled tega tembolj obsojati ovacije, ki so jih njemu na čast prirejali tržaški neodrešenci. Pri ti priliki je bilo dovolj govorov in vzklikov, ki žalijo patrijotički čut vsakega avstrijskega domoljuba. Pri vsprejemu so se posebno odlikovali podžupan Benussi ter poslanca d'Angeli in Mauroner, katerim je s tem znova pritisnjen pečat »avstrijskega patrijotizma«. Dunajska »Reichswehr« objavlja tem povodom daljši članek, v katerem ostro obsoja sedanje tržaške razmere. Mej drugim piše ta list: Gospoda, ki je te dni s tolikim slavljem vsprejela Garibaldijevega sina kot svojega suverena, pozna samo takrat Avstrijo, kedar potrebuje denarja ali ima kake druge bolečine. Ako je gospoda že popolno izgubila svoj avstrijski čut, in nad tem po najnovejih pojavih ni niti najmanje dvomiti, ako pripravlja sinu državi in cerkvi sovražnega revolucijonarca kraljevsko čast, potem jo je treba resno poučiti, da na avstrijskih, tržaških tleh ni prostora za take demonstracije, in da privilegiji ki jih vsled naklonjenosti avstrijskih vlad tržaškemu mestu uživa mesto in njega zastop, da ti privilegiji niso nepreklicljivi, ampak nekaj takega, kar se lahko prekliče in odvzame. Ta nauk jih najbrže ne bo prijetno dirnul, toda nikogar ne bo med pravimi Avstrijci, ki bi ne odobral ali vsaj razumel tega vladnega koraka. Vlada mora resno misliti na to, da čim prej osuši velikoitalijansko močvirje v Trstu in njega okolici.

Francoske novice. »Obzor« piše, da mu je poslal prijatelj sledeče novosti, katere prinaša z vso reservo, a katere je priobčil jako ugleden francoski politik: Na Francoskem je razširjeno mnenje, da bode Dreyfus brez dvoma jednoglasno zopet obsojen, a da nastane tedaj preobrat v vsej notranji politiki francoski. Osnovala se bode nova večina, katere geslo bode: Pas de juifs, pas de maçons; ustanovila si bode nov list, v katerega bodo lahko pisali tudi Hrvati (morda celo Slovenci?) in ki se bode obsežno bavil z Jugoslovani. Vse to pa, da bode privedlo do vojne. (Čudno sklepanje!) Ako ni vojna izbruhnila doslej, je temu kriv Dreyfus, ki je izdal Nemcem francoski top. — Tako se samo tolmači nemir generalov in njihovo razburjenje, ker je vsled koraka poslanika Münstera nastala vojna nevarnost.

Revolucija na otoku St. Domingo. Iz San Domingo prihajajo poročila o novih resnih nemirih. Ko je bilo namreč znano, da so odposlali člani Figueriovega kabineta orožje in streliivo, ki je bilo določeno za Azua, zbrale so se neštevilne množice ljudi pred guvernerjevo palačo in brezobzirno, mej nepopisnim kričanjem zahtevale, da odstopi celo ministerstvo. Množica je udrila v vladno poslopje, razbila tam sliko nedavno umorjenega predsednika Henreauxa, potem je pa drla pred stanovanja posamnih ministrov ter razbila vse, kar ji je prišlo pod roke. Vlada je bila popolno brez vse moči. Ministri si v največjem strahu niso vedeli drugače pomagati, nego da so naznanili divjemu ljudstvu, da takoj odlože svoje mandate ter jih izroče možem, katere si bo izbralo ljudstvo samo. Isto tako je bil brez moči guverner sam in niti ni poskušal pomiriti razburjenih duhov. Nič drugega ni preostajalo, nego takoj izročiti ljudstvu vso oblast. Ker pa uporneži niso bili pripravljeni na takojšen vspeh, so izvolili najprej štiri moše v varnostni odsek, ki bodo v sporazumu z Mejiom tako dolgo vladali, dokler se ne snidejo člani provizorične vlade. Senor Vasquez, začasni predsednik, naznanja, da bo vlado izročil pretendentu Jimenezu, ako bo tako želelo ljudstvo. Uporneži so sicer strmoglavili vlado in predsednika, toda vkljub temu je še prav malo upanja, da zavlada kmalu zaželjeni mir, ker tiče namreč za tem uporom ameriški intrigantje.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 11. septembra.

(Obletnica smrti cesarice Elizabete.) Povodom žalne obletnice je bil opravil danes v stolnici

Ljubljanski mil. gosp. stolni prošt dr. Klofutar slovesno črno sv. mašo, katere so se udeležili zastopniki raznih uradov. — Pokoj duši nesrečne vladarice!

(Potrjen deželni zakon.) Presvetli cesar je potrdil z odlokom od 1. sept. sklep deželnega zbora kranjskega, s katerim se razdeli občina Turjak v dve samostojni občini Turjak in Rob.

(Nemška slavnost v Celju.) Objavili smo že dopis o tej slavnosti, a ker sledeči drugi dopis donša več zanimivosti, zato ga tudi objavimo. Dopisnik pravi: Minuli so nemški slavnostni dnevi — čudi se svet — tiho in mirno! Že tedne poprej je z vidnim veseljem naznanjala celjska »Deutsche Wacht« vsenemško veselico, katero bo obhajalo sovražno nam društvo »Südmark« povodom svojega letnega zborovanja. Pričakovala je gostov od blizu in daleč, posebno se je zanašala na splošno znane razgrajane in pretepače, na svoje visokošolce. In res, po pripravih 7. t. m. bi bilo soditi, da bode veselica izvanredna. Skoraj raz vsako hišo je vihrala zastava, seveda večinoma frankfurterca. Vender bi se motil, kdor bi mislil, da so posestniki iz svojega prepričanja razobešali one zastave. Ne! Mestni redarji so zahtevali, da govori se celo, da so mnogi posestniki zastonj dobili nemške zastave, da se tako Celje pokaže v nemški barvi, da se dokaže nemška posest. Obžalovati moramo, da so se dali preplašiti tudi nekateri izmed naših ter izobesili zastave! Taka neodločnost je obžalovanja vredna. Četrtek je pretekel tiho, a druga bode v petek, smo mislili. Toda varali smo se. Zjutraj je svirala po mestu celjska godba, pozneje je šla k vsakemu vlaku na kolodvor, a gostov ni bilo in ni bilo in tako je godba zopet odšla, ne da bi kedaj več igrala po mestu. Še celo na prostor veselice, v mestni park, niso vdeleženci šli skupno. »Tagespost« pripoveduje, da se je slavnost v parku ob obilni vdeležbi vršila veselo in zanimivo ter dala lep skupiček v družbine namene. Mogoče so pač bili skupaj ljudje, ki se dobro razumejo, čisti dobiček pa že menda ne bo posebno velik vsled pomanjkanja tujih gostov. Da so vdeleženci seveda dali duška svojemu sovraštvu do Slovencev in do sv. vere, je žalostno. Kazali so baje karikaturu, predstavljajočo duhovnika in zraven napis »los von Rom«. Tako se pohujšuje brez kazni in »iz blagih namenov« mladina! Nemci tudi trdijo, da so pri vходу iz parka v mesto nekateri Slovenci izzivajoče stali (!) pred Narodnim domom, a zahvaliti se je »nemškemu taktu«, da ni prišlo do izgrediv. Dobro ste jo pogodili! Poznamo nemški takt, palice in kamenje. Upali si niste, smeli niste pobijati vsled višjega ukaza, kar je javna tajnost. Tako nam torej pri zadnji slavnosti Nemci niso grenili življenja, pač pa je menda nje grabila jeza in se hitreje pretakala po njih žilah maščevalna kri, ker so jim po noči od 7. do 8. t. m. sežgali na Reiterjevem hribu nad parkom vihrajočo frankfurterco. Dokaz, kako so stražili svoj palačij! — Peščica tujih gostov iz bližnjih nemškutarskih trgov nas je že zapustila med »Heil und Sieg«-klici na kolodvoru in mesto kaže zopet svoje vsakdanje lice, le tu in tam se kak šolarček igra z nemško zastavico, ki jo je dobil v parku in se tako navdušuje po znanem reku »früh übt sich der ein Meister werden will« za vsenemško domovino, posebno še za »nemško« Celje. — Takih tihih veselic Celjanom iz srca privoščimo!

(Slavnost Pavla Dijakona v Čedadu.) V nedeljo dne 3. septembra so Italijani sijajno praznovali v Čedadu 11stoletnico smrti Pavla Dijakona. Pavel Diakon je bil rojen l. 725 v Čedadu. Ko se je leta 786 vrnil z dvora Karola Velikega nazaj v benediktinski samostan v Montecassino, posvetil je svoje življenje pesništvu in zgodovini. Najvažnejše delo njegovo je zgodovina Langobardov »De gestis Langobardorum«. Pavel Diakon nam pojasnjuje prvo zgodovino Slovencev. Umrl je leta 799. Slavnosti se je udeležilo mnogo Slovencev, italijanskih, goriških in gg. Anton Koblar, profesor Laharnar in Simon Rutar kot zastopniki »Slov. Matice«. Po vsprejemu na kolodvoru so se udeleženci podali v zavod »Collegio Nazionale«, kjer so jih pozdravili zastopniki mesta, naučnega ministerstva in razni drugi odličnjaki. Opat in arhivar benediktinskega samostana o Amelli je govoril za združeno delovanje vere in znanstva. Popoldne je bil banket, potem ogled

mestnih znamenitosti. Zbor zgodovinarjev je imel v ponedeljek dve seji in v torek jedno. Predsedoval je montecassinski opat Amelli, podpredsednik je bil graški profesor pl. Luschin. Sklenilo se je izdati dobro izdajo vseh Dijakonovih del. V dotični odbor so bili izvoljeni Germani in Italijani. Opat Amelli je predlagal, naj se brzojavno zahvali kralju, ki je obljubil prevzeti pokroviteljstvo pri podjetju. Vseučiliški profesor Bertoli je vsled tega povdarjal veselje, da je tak predlog prišel od moža v duhovski suknji. Pri predavanjih je madjarski vseučiliški profesor Sandor Márki trdil, da so v stari Panoniji izkopali langobardske starine. Anglež Tomaž Hodykin je razpravljajal o sorodstvu med Langobardi in Anglo Sasi. Hartman, Nemec, je predaval o razmerah mej rimskim in bizantinskim cesarstvom od 5. do 8. stoletja. Drugi dan sta prišla na vrsto dva slovanska zastopnika. Fr. Musoni, župan v Št. Petru, je omenjal tista mesta iz Dijakonove zgodovine, kjer se omenjajo Slovenci, vseučiliški profesor v Krakovu Bandonin de Courtenay je našteval, v katerih dolinah na Italijanskem prebivajo Slovenci in kako se po vplivu Srbo-Hrvatov razločujejo 4 narečja med Rezijani. Panslavizem je naslikal kot strašilo. Romani so nam dali ime »Slovania«. Prof. Capetti je ocenil pesmi Pavla Dijakona in Lanutti, duhovnik, je govoril o knjigi, katero je izdal o Pavlu Dijakonu. Italijani v kraljestvu se niso pokazali napram slovanskim gostom nestrpne ter so nekaterim tržaškim irredentovcem cenzurirali govore. Kljub temu je tržaški poslanec Hortis govoril o »bratskem mestu Čedadu« in napiljal v ime »Regione Giulia«. Na slavnosti je veliko ulogo igral umetni ogenj in oratorij »Vstajenje Kristusovo«, katerega so igrali v cerkvi tri popoldne zapored. Oratorij je zložil pred 40 leti kanonik v Čedadu Tomadini. Čudno je dirnulo, da so v cerkvi viharo ploskali in kričali »bis« t. j. »še enkrat«. Dalje je bila v Čedadu poljedelska razstava in razstava volov. Tudi dve slovenski zastavi ste v slavnostnih dneh v Čedadu mirno vihrali.

(Obrtniški shod v Ljubljani) je bil včeraj na Virantovem vrtu precej slabo obiskan. Sklicatelji so bili izmed obeh slovenskih strank. Predsedoval je g. Tuma, podpredsednik je bil g. Ig. Čamernik, tajnik g. Fr. Breskvar. Razgovarjalo se je o volitvi dveh zaupnih mož in dveh namestnikov v davčno komisijo obrtniške dohodarine. Prvi je o tem razpravljajal g. Tuma ter omenjal pri tem žalostnega položaja obrtnikov, katerim vedno silnejše škodujejo konfekcije. Dosedanji zastopniki obrtnikov so se trudili v davčni komisiji pošteno za svoje tovariše, dasi štirje obrtniški zastopniki proti štirim zastopnikom države in odločujočemu glasu predsednika večkrat nič niso zmogli. Oglasil se je na to k besedi socialni demokrat Kavčič, ki je razlagal, da bode bodočnost obrtniška le tedaj ugodna, »ko bodemo uničili vse kr... c... in f...«. Ker vladnega zastopnika ni bilo na shodu, so navzočni obrtniki sami preprečili nadaljnje razlaganje takega socialdemokratskega obrtniškega programa. G. Kregar je obžaloval, da se obrtniki niso številnejše udeležili shoda, ki razpravlja o njihovih direktnih interesih. V davčni komisiji so trije zastopniki, v prvi vrsti g. Čamernik in g. Tuma, dobro delovali, ne tako pa četrti. Tega naj se več ne voli. Z ozirom na to, da je g. Tuma govoril o konfekcijah, omenja g. Kregar, da imamo v Ljubljani »Trgovsko in obrtno društvo«, ki dela proti konsumnim društvom, proti konfekcijam, ki škodujejo obrtnikom, se pa še ni oglasilo. Nezmisel je skupno društvo za trgovce in obrtnike. Trgovec je posredovalec mej tistim, ki izdeluje in ki potrebuje. Interes takega posredovalca pa se ne more boriti z interesom obrtništva. Obrtništvo se mora samostojno organizovati. Kje je bilo »Trgovsko in obrtno društvo«, da ni sklicalo shoda v zadevi, ki je danes na dnevnem redu. Tudi »Obrtna zveza« spi, predsednika Šturma niti na shod ni. Treba se je vzdramiti iz dosedanje zaspanosti. Gospod Franchetti bi rad zvedel za društvo, ki sploh kaj stori za obrtnike. Vsa sedanja obrtniška društva so za nič, ker jih vodi strankarstvo. Vsak obrtnik hoče podpirati samo svojo stranko. G. Kregar pritrdi, da v sedanjem položaju ni društva, ki bi delovalo za obrtnika. Bivše »Konservativno društvo« je še največ storilo za obrtniške interese. Ustanovilo se je »Kranjsko obrtno društvo«, ki je pa

skoro prenehalo, ker so v odboru bili veliki obrtniki, ki se za male ne brigajo. Želelo se je združenja obrtnikov in ustanovila se je »Obrtna zveza« ob obljubi, da »Konservativno obrtno društvo« ustavi radi združenja svoje delovanje, kar se je zgodilo. To združenje pa je bilo tako, da se je »Obrtna zveza« le pokazala, kadar je odbor hotel se višjim krogom oficijelno predstavljati v frakih, kar obrtniškega vprašanja ne bode rešilo. »Konservativno obrtno društvo« ni delovalo politično, delalo je samo za obrtniške zadeve. G. Franchetti pozivlje, da naj obrtniki strankarstvo puste na strani in da ni treba ravno gledati na ime društva, ako deluje za obrtnike. V svojih društvih naj obrtniki ne poznajo politike, pa tudi pri volitvah ne. Shod je sklenil da se pri volitvi IV. davčnega razreda, ki bode 19. t. m., volijo v davčno komisijo: izstopivši in v komisiji za obrtnike neutrudljivo delavni g. Ig. Čamernik, namesto g. Baraga pa g. Fr. Breskvar, knjigovez v Ljubljani. Za namestnika je shod določil gg. Zabukovca in Franchettija. Mnogo se je govorilo tudi o napačno sestavljenih izkazih o dohodkih in stroških na vpraševalnih polah ter so se vsprejeli primerni nasveti, da se obrtnikom pomaga pri sestavi izkazov in pri rekurzih. G. Čamernik je pozival obrtnike, naj od uradnikov pri finančni oblasti zahtevajo, da se njihove izjave ne prestavljajo, nego da se slovenski vpišejo v pole, ker na nemške postave se nemščini neveščim obrtnikom ni zanesti.

(Učiteljstvo.) »Narod« je padel po »Domoljubu« zaradi članka »Avstrijski učitelji«. O »Domoljubu« piše, da »ne zasluži družega, kakor da ga prav po starošolsko okrcamo po prstih«. Na to pravi, da zanj »nima družega, kakor zaničevanje«. K sklepu pa duhovito napoveduje, da »to ni naša poslednja beseda«. Mi pozivljamo »Narod«, da poda znanstveno kritiko tistih dveh člankov v »Domoljubu«, ki sta sestavljena iz samih dejstev! Na psovke ne odgovarjamo.

(Iz Radovice.) Občinsko starešinstvo na Radovici je pri občinski seji dne 8. t. mes. jednoglasno imenovalo za svojega častnega občana prečastitega in mnogozaslužnega gospoda Franc Schweigarja, bivšega svojega župnika. Občinsko starešinstvo mu kliče: Bog ga živi še mnogo mnogo let!

(Volitve v pridobninske komisije.) Zaradi pogovora o volitvah v pridobninske komisije se vsi pridobninski zavezanci I. in II. razreda vabijo, da bi v četrtek 14. septembra 1899, ob 10. uri dopoldne, pridobninski zavezanci III. razreda v priredbenem okraju mesto Ljubljana pa tudi v četrtek ob 4. uri popoldne prišli v dvorano Mestnega doma (cesar Jožefov trg). — V Ljubljani dne 10. septembra 1899. — Predsedstvo trgovske in obrtniške zbornice: Perdan m. p.

(»Südmareka« na delu.) V petek je imela »Südmareka« občni zbor v Celju. O ponesrečenih političnih demonstracijah smo že poročali, dostavljamo še nekaj črtic o poročilu »Südmarkinega« delovanja. Blagajnik Horneck je poročal, da je imela »Südmareka« v preteklem poslovnem letu prometa 41.024 gld. 65 kr. Novih podružnic je dobila: na Stajerskem 12, na Koroškem 5, na Nižje Avstrijskem 7, na Solnograškem 6, na Predarliskem 1, na Tirolskem 2, na Primorskem 1, skupno 34. Sosebno se je pomnožilo število ustanovnikov. Od 112 je njihovo število naraslo na 144. Največ so »Südmarck« dale dohodka veselice. Samo »Märchenfest« v Gradcu ji je donesl 3360 gld. v Leobnu 1467 gld. 90 kr. i. t. d. Podpore so ji dali dež. zbori stajerski, koroški, nižjeavstrijski in mnogo nemških občin. Samo Dunaj je dal 500 gld. Nabiralne pušice so dale za širjenje nemškega ozemlja 735 gl. 48 kr., dobili pa bi še več, ko bi po gostilnah Nemci iz pušic ne — kradli. Za žvepljenke »Südmarck« je dobilo društvo 1871 gld. 60 kr. Žvepljenk ima društvo dvojni vrsti, dalje ima dopisnice, brošure, koledar, društvena znamenja in zobotrebnike, kate izdelujejo v Kočevju. Društvo ima svojega »Wanderlehrerja«. Društvo je podpiralo ne samo nemške kmete pri nakupovanju slovenskih posestev, nego tudi zgradbo nemških šol, ustanavljalo je z velikimi žrtvami nemške »ljudske knjižnice«. Za ta namen je dajalo opetovano po 500 gld. Mnogo posojil je dalo nemškim obrtnikom, vendar bode odslej posojila zavračalo na posojilnice. Za skladišče na Spodnjem Koroškem

je žrtvovalo 5000 gld. Podružnic ima društvo 165 in sicer na Stajerskem 69, na Koroškem 28, na Nižjeavstrijskem 27, na Tirolskem 16, na Solnograškem 11, na Zgornjeavstrijskem 7, na Kranjskem 4, na Primorskem 2 in na Predarliskem 1. Letnina je 1 gld. — »Südmareka« je od l. 1890 velikansko narasla. Dolžnost vseh Slovencev bi bila ob naraščajoči nemški poplavi složno delovati za »Našo stražo« ter se je o vsaki priliki spominjati z darovi. Nemška sloga pri nemški požrtvovalnosti bodi nam vzgled!

(Porotne obravnave v Ljubljani.) V soboto se je preložila obravnava proti posestnikovemu sinu Ivanu Tršarju iz Blehove vasi, obtoženemu hudodelstva uboja, na prihodnje zasedanje. Danes stoji pred porotniki bivši trgovski pomočnik prisiljenec Franc Čelihar in delavec - prisiljenec Karol Apoloni iz Trsta, ki sta nedavno umorila v tukajšnji prisilni delavnici svojega tovariša.

(Odgovor) na mnoga vprašanja: Fr. Bleiweis tudi iz Mošenj (p. Radoljica) rad postreže vodstvom Marijinih družb.

(Umrl je) v soboto zjutraj tukajšnji posestnik in mesar g. Jos. Strehar v 47. letu starosti. Pokopan je bil včeraj popoldne. V nekaterih iztisih naše sobotne izdaje je bila njegova starost pomotoma označena s 17. letom.

(Zahvala.) Odbor prostovoljnega gasilnega društva ljubljanskega se tem potom najtoplejše zahvaljuje vsem onim, ki so s svojim nastopom in delovanjem pripomogli k tako sijajno uspeli slavnosti o priliki otvoritve »Mestnega doma«. Specijalna zahvala gre občinskemu svetu ljubljanskemu, njegovemu načelniku g. županu Hribarju, prečastitemu g. kanoniku Erkerju, združenim pevskim društvom, marljivim odsekom slavnosti in tukajšnjim dnevnim listom.

(Zahvala.) Učiteljice, udeleženke duhovnih vaj izrekajo tem potom iskreno zahvalo presvetlemu knezoškofu za višepastirski blagoslov in odzdrav: »Učiteljicam zbranim pri duhovnih vajah pozdrav in blagoslov, da bodo iznovič duhovno prerojene mogle z najboljim vspehom vzgojevati milo našo slovensko mladino. Ant. Bonaventura, škof.« — Brzobjavni odzdrav Presvitlega je razvnel z veseljem srca vsem za sveto stvar in narekoval obljubo, delati in žrtvovati svoje moči dragej mladini v blaginjo po želji in v duhu našega višjega mladinskega pastirja. — Na Češko odišlemu g. voditelju duhovnih vaj, preč. g. K. Fink-u zakličemo iz srca za njegov trud in lepe govore: »Bog plačaj in blagoslovi ga na njegovem novem delokrogu!« — Za plemenito dobrodejstvo, katero nam vsako leto za časa duhovnih vaj z občeznano ljubeznivostjo skazuje prečastna g. prednica uršulinskega samostana kakor tudi druge g. redovnice osobito za prekrasno petje pri slovesnostih, želimo od Vsedobrotnega prav bogato nagrado. — Združujemo z zahvalo iskreno prošnjo za daljno blagonaklonjenost plemenitih redovnic, da nam bode moči še mnogokrat pri obilni udeležbi vživati neprecenljivo duševno dobroto, ki se nam je tako omilila. Udeleženke.

(Ponesrečili.) Mej postajama Mirna peč in Novomesto sta prekladala 5. t. m. žel. delavca Fr. Parkelj in Ant. Medvešek žel. pragove. Jeden teh je padel prvemu na levo nogo in mu jo poškodoval. — Predzadnji dan m. m. je padla Hel. Rakovec s Strmce pri Selcah tako nesrečno s hruške, da je vsled notranjih bolečin drugi dan umrla.

(Korajžo se poskušali) fantje v Tacnu pod Šmarno goro. Pri tem je bil nekdo iz Pirnič takoroden, da je Karolu Novaku zasadil nož v levo roko.

(Ogenj v mestnem logu.) Včeraj je tresčilo v mestnem logu v šupo Jurija Habeta. Ogenj je naredil škode 1000 gld. Uničil je šupo, ki je veljala 800 gld. in sena 200 centov po 1 gld. Habet je bil zavarovan za 800 gld. Pri gašenju se je ponesrečil gasilec Matija Tomšič. Hotel je s sekuro zasekati v neki tram, a sekira se mu je zasadila v nogo.

(Ponesrečil) se je v soboto pri zgradbi Staudacherjeve vile v Ljubljani 14letni Al. Novak. Padajoča opeka ga je ranila na obeh rokah. Novak je pričel delati še le v soboto zjutraj.

(Strela udarila.) Ob včerajšnji nevihti ob petih zjutraj je strela udarila v brzobjavni drog ter ga popolnoma razklala. Mimo je šel mož, ki se mu pa k sreči ni nič žalega zgodilo — poleg strahu.

(Toča je pobila) 3. t. m. v Babinem polju pri Starem trgu. V komaj četrt ure je provzročila 1000 gld. škode.

(Povezil) je hlapec posestnika E. Schmarda Fr. Oražem 6. t. m. pop. v Domžalah 10letnega dečka P. Majdiča z Gor. Domžal. Voz mu je strl prsa in je deček po preteku pol ure umrl.

(Ogenj.) Posestniku M. Brezniku v Plešah pri Žužemberku je 6. t. m. pogorela s slamo krita hiša s stranskim poslopjem. Škoda znaša 200 gld. Posestnik ni bil zavarovan. Zažgal je petletni sin. — V Suhadolu je požar povzročil kočarju J. Podlipniku 500 gld. škode. Pogorel mu je 7. t. m. leseni del hišnega poslopja. Zažgala mu je šestletna hčerka.

(Dva samomora.) Minulo sredo se je obesil na podu kovača Ulčarja v Fortuni pri Gorjah neki Fr. Ozbič baje s Koroškega. Prosil je prejšnji dan prenočišča in ostal baje radi boleznii celi naslednji dan pri Ulčarju. Rojen je bil baje v Kamniku. — V četrtek so našli blizu Polhovice mrtvega 20letnega Jos. Kronarja iz Polhovice. Obesil se je bil na bližnje drevo, v smrtnem boju se je pa vrstica utrgala in je truplo padlo na tla.

(Dunajčani na božji poti.) Te dni se je kakih 400 Avstrijcev, večinoma Dunajčanov, odpeljalo na Bavarsko na božjo pot k Materi Božji v Altötting, kjer obhaja letos ondodna Marijina družba 300letni jubilej. Romanje vodi P. Abel.

(»Der deutsche Städtebund« — prepovedan.) Že drugič so prosila nemška mesta na Češkem za dovoljenje, da bi ustanovila zvezo nemških mest. A vladi je dobro znano, kakšne tendence bi zastopala ta »zveza«, zato je odločno obakrat odrekla dovoljenje, ker bi bilo to »nevarno splošnemu državnemu redu«. Počasi bo torej vendar tudi vlada sprevidela, kam meri vse delovanje čeških Nemcev.

(Goreča kolesarica.) V Treptovu je nedavno kolesarila po noči neka dama. Pozabila je vzeti seboj svetilko. Zato je prižgala luč, ki jo je s »škrnicelnom« zabranila proti vetru. Ta se je pavnel, vžgal tudi obleko, in takoj je bila vsa v plamenu. K sreči je prihitelo nekaj kolesarjev za njo, ki so vrgli svoje suknje čez njo in jo rešili. Nekaj opeklin jo spominja sedaj tega nevarnega »sporta«.

(»Otroci Italije Mariji.«) To je napis na kipu Matere Božje, ki so ga 28. t. m. postavili v severnem Piemontu na 3537 m visoki pečini Rocciamelone. Kip je iz bron in je s kamenitim podstavkom vred 8 m visok. V kamen je vsekana posvetba, ki jo je zložil v ta namen Leon XIII. Ta kip je sedaj v Evropi najvišje stoječi verski spomenik. Denar so zbrali izvečine šolski otroci — kakih 130.000 otrok je dalo svoj donesek —, zato nosi napis: »Otroci Italije Mariji«.

Telefonska in brzobjavna poročila

Dunaj, 11. septembra. V dvorni župni cerkvi se je vršilo danes zadušno opravilo po pokojni cesarici Elizabeti ob prisotnosti cesarja, večinoma vseh članov cesarske hiše, ministrov in raznih drugih vojaških in civilnih dostojanstvenikov.

Budimpešta, 11. septembra. V občini Kislöd v vesprimškem okraju je vpepelil požar 46 hiš.

Rennes, 10. septembra. Vojno sodišče je s petimi proti dvema glasovoma obsodilo Dreyfusa v desetletno ječo.

Pariz, 11. septembra. Petletni zapor, ki ga je prestal Dreyfus na vražjem otoku, bo vštet v odmerjeno kazen. Po poročilu Dreyfusu prijaznih listov se mu zaračuni dosednji strogi zapor celo za deset let in bo potem takem prost že 15. oktobra.

Pariz, 11. septembra. Ministerski predsednik je vsprejel danes odvetnika Demange, ki je poročal o razpravi v Rennesu in pojasnil svoje nazore.

Pariz, 11. septembra. V juridičnih krogih prevladuje mnenje, da se bo kasacijski dvor zopet pečal z Dreyfusovo pravdo. Poleg petletnega zapora na vražjem otoku se všteje v kazen tudi sedanji preiskovalni zapor. Dreyfusa, ki je znova degradiran, bodo odvedli v trdnjavo, ki jo določi za to predsednik Loubet.

Pariz, 11. septembra. Povodom razglasenja Dreyfusove obsodbe ni bilo nikjer večjih nemirov, le v Belfortu se je v soboto zvečer zbralo nekaj demonstrantov pred hišo Dreyfusovega brata. Razbili so nekaj oken. Policija jih je kmalu razkropila. Tem bolj pa delajo javno mnenje razni židovski listi, ki pravijo, da je sodišče rešilo samo čast generalov.

Pariz, 11. septembra. Uradno se dementuje poročilo nekaterih listov, da bo odstopil vojni minister Gallifet.

Hennebergova svila

od 45 kr. do gl. 14-65 meter — jedino prava, ako se naroči neposredno od mojih tovarn — črna, bela in barvena, — najbolj modernih tkanin, barv in vzorcev.

Na zasebne poštnice in carine prosto na dom. — Vzorec obratno. — Dvojni pismeni porto v Švico.

Tovarne za svilo G. Henneberg
165 (e. in kr. dvorni zalagatelj) v Curihu. 13-10 1

Neprekosljivega učinka je

Tanno - chinin tinktura za lase.

Okrepčuje in ohranjuje lasišče in preprečuje izpadanje las.

Cena 1 steklenici z rabilnim navodom 50 kr.

Jedina zaloga 1 566 11

lekarna Milana Leustek-a v Ljubljani,

Resljeva cesta št. 1, poleg mesarskega mosta.

Zaloga vseh preizkušenih zdravil.

Razpošilja z obratno pošto.

BERKESE

7. septembra. Barbara Rihar, delavčeva žena, 71 let, Kladezne ulice 19, ostarelost. — Pavel Steblaj, posestnikov sin, 6 mes., Karolinska zemlja 34, želodčni in črevesni katar. — Alojzij Slamnjak, delavčev sin, 15 mesecev, Karolinska zemlja 21, jetika.

8. septembra. Marija Kervina, delavčeva hči, 6 mesecev, Cesta na loko 15, črevesni katar. — Alojzij Strupi, delavčev sin, 1 mesec, Na prulah 6, črevesni katar.

9. septembra. Josip Strehar, mesar in posestnik, 46 let, Tržaska cesta 12, sušica možgan. — Ernestina Schaschel, mladnega svētnika hči, 1 dan, Kongresni trg 8, apoplexia meningitis. — Ivan Matko, lončar, 60 let, Kravja dolina 11, vsled raka.

V bolnišnici:

6. septembra. Feliks Zgonc, mitniškega paznika sin 1¹/₂ meseca, pemphigus.

7. septembra. Frančiška Hribar, sivilja, 52 let, srčna hiba. — Marija Stražar, gostija, 79 let, vnetje srčnih mišic

Tržne cene v Ljubljani.

Tedensko poročilo

od dne 2. do dne 9. septembra.

	gl. kr.		gl. kr.
Goveje meso I. v. kg	— 64	Pšeničnamoka 100 kg	15 —
» » II. » »	— 56	Koruzna » » »	7 20
» » III. » »	— 48	Ajdova » » »	17 —
Telečje meso » »	— 58	Pižol, liter » » »	— 10
Prasičje » sveže » »	— 70	Grah » » » »	— 11
» » prek. » » »	— 85	Leča » » » »	— 11
Koštrunovo meso » »	— 36	Kaša » » » »	— 10
Maslo » » » »	1 —	Ričet » » » »	— 10
Surovo maslo » » »	— 95	Pšenica » » 100 kg	9 20
Mast prasičja » » »	— 70	Rž » » » » »	7 —
Slanina sveža » » »	— 60	Ječmen » » » »	6 50
» » prekajena » » »	— 70	Oves » » » » »	6 —
Salo » » » » » »	— 60	Ajda » » » » »	9 —
Jajce, jedno » » »	— 3	Proso, belo » » »	9 50
Mleko, liter » » »	— 8	» » navadno » » »	6 50
Smetana, liter » » »	— 40	Koruzna » » » »	6 60
Med » » » » » »	— 80	Krompir » » » »	2 50
Krompir » » » » »	— 3	Drva, trda, seženj 6 80	
Piščanec » » » » »	— 50	» » mehka » » »	4 50
Golob » » » » » »	— 20	Seno, 100 kg » »	2 —
Raca » » » » » »	— 75	Slama » » » » »	1 80
Gos » » » » » » »	—	Stelja » » » » »	—

Telefon šte. 135.

Kupuje in prodaja vse zdolej zaznamovane efekte in druge vrednostne listine po dnevnem kurzu.

Pri dež. kot trg. sodišču protokolirana

„BANKA Maks Veršec“
v LJUBLJANI.

Poštni čekovni promet šte. 847 533.

Srečke na mesečne obroke po 2, 3, 5, 10 goldinarjev. Sprejema hranilne vloge v tek. računu (Giro-konto), obresti od dne do dne po 4¹/₂ %.

Poštno-hranilnišne položnice so na razpolago.

Dunajska borza.

Dne 11. septembra.

Škopi državni dolg v notah	100 gld. 05 kr.
Škopi državni dolg v srebru	99 » 95 »
Avstrijska zlata renta 4%	118 » — »
Avstrijska krona rent 4%, 200 kron	100 » 30 »
Ogerska zlata rent 4%	117 » 50 »
Ogerska krona rent 4%, 200 »	95 » 20 »
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	903 » — »
Kreditne delnice, 160 gld.	372 » 75 »
London vista	120 » 57 ¹ / ₂ »
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 » 90 »
30 mark	11 » 77 »
30 frankov (napoleonidor)	9 » 58 »
Italijanski bankovci	44 » 50 »
C. kr. cekini	5 » 69 »

Dne 9. septembra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	171 gld. 25 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	156 » 50 »
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	195 » — »
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	100 » 30 »
Tisne srečke 4%, 100 gld.	140 » — »
Dunavske vravnave srečke 5%	128 » — »
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	107 » 75 »
Posojilo goriškega mesta	112 » — »
4% kranjsko deželno posojilo	— » — »
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	97 » — »
Prijoritne obveznice državne železnice	215 » 25 »
» » južne železnice 3%	164 » 25 »
» » južne železnice 5%	117 » 50 »
» » dolenskih železnice 4%	99 » 50 »

Kreditne srečke, 100 gld.	197 gld. 25 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	165 » — »
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	20 » 85 »
Rudolfove srečke, 10 gld.	29 » — »
Salmove srečke, 40 gld.	84 » 25 »
St. Genois srečke, 40 gld.	84 » — »
Waldsteinove srečke, 20 gld.	62 » — »
Ljubljanske srečke	23 » 20 »
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	151 » — »
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3195 » — »
Akcije tržškega Lloydja, 500 gld.	433 » — »
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	72 » — »
Splošna avstrijska stavbinska družba	105 » — »
Montanska družba avstr. plan.	281 » 25 »
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	183 » — »
Papirnih rubljev 100	127 » 25 »

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanja za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako žrebanje. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
I., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, I., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni svēti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 806-2 m., srednji zračni tlak 736-0 mm.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah v mm.
9	9. zvečer	32-8	17-3	sl. jug.	jasno	1-3
10	7 jutraj 2 popol.	31-8 29-3	14-6 21-2	sr. svzh. p. m. jvzh.	oblačno poloblačno	
10	9 zvečer	730-3	12-0	sr. zah.	nevihta	32-7
11	1 jutraj 2 popol.	730-2 728-8	9-7 16-0	brezv. p. m. jzah.	sk. jasno del. jasno	

Srednja temperatura sobote 18-7°, normale: 15-7°.
Srednja temperatura nedelje 15-9°, normale: 15-6°

Izvirek: Giesshühl Sauerbrunn, želez. postaja, zdravilno kopališče pri Karlovih varih.

Prospekti zastoj in franko

Raba tega v zamašek
vžganega znamenja in ru-
deče vrelske etikete se
priporoča kot varstvo proti
pogostim ponaredbam
Giesshüblske kisle vode.

20-36

V Ljubljani se dobiva v vseh lekarnah, večjih specijskih prodajalnicah in trgovinah z jestvinami in vinom.

Kupiti želim

v Škofji Loki majhno hišo s tremi ali štirimi sobami. Poslopje naj je v dobrem stanu, in če mogoče blizu kake cerkve. Kdor tako hišo prodati želi, naj z imenovanjem hišne številke to naznani upravnistvu »Slovenca«.

746 3-1

Mlad, vojašine prost
trgovski poslovodja,

izvežban v vseh strokah, išče službe. Sprejme tudi kako drugo primerno službo

748 3-1

Naslov pové upravnistvo »Slovenca«.

Organista,

samca, npravnega vedenja, izurjenega pevca in igravca. z dobrimi spričevali in priporočili precej sprejemem v službo. Poprejšnji vstopi v učiteljšče. Plača na mesec zgolj v denarjih, prosto stanovanje; cerkovniška služba ločena.

Trg Planina na Notranjskem, 8. sept. 1899.

739 3-1

Podboj, župnik.

Oljnate barve v kosirnih škaflicah za razprodajalce in lastno uporabo se dobé pri tvrdki **BRATA EBERL v Ljubljani**, Franciskanske ulice

Vnanja naročila proti povzetju. 228 5 11-6

„Glasbena Matica“ v Ljubljani.

Naznanilo

745 3-2

o pričetku šolskega l. 1899/1900.

Redno vpisovanje učencev v glasbeno šolo za predmete: klavir, vijolina, čelo, glasbena teorija, splošno petje, harmonija, kontrapunkt, solopetje in zborovo petje vrši se v dne 16., 17. in 18. septembra v vodstveni sobi društvene hiše (Vegove ulice, I. nadstropje) pri šolskem vodji „Glasbene Matice“ g. prof. Fran Gerbiču.

Čas rednega vpisovanja je:

v soboto, dne 16. sept. dopoldne od 10.—12. ure in popoldne od 4.—6. ure,
v nedeljo, dne 17. sept. dopoldne od 11.—12. ure,
v ponedeljek, dne 18. sept. dopol. od 10.—12. ure in popoldne od 4.—6. ure,

V šolski moški zbor (dijaški zbor) vpisuje se v ponedeljek, dne 18. septembra popoldne od 5. ure naprej v pevski dvorani, v II. nadstropju pri koncertnem vodji g. M. Hubadu.

V torek, dne 19. septembra popoldne ob 5. uri naj pridejo vsi učenci v pevsko dvorano v II. nadstropju, da se jim ondi naznani čas pouka, razdelitev ur in oddelkov.

V sredo, dne 20. septembra prične se redni pouk v vseh predmetih glasbene šole.

V Ljubljani, dne 8. septembra 1899.

Društveni odbor.

Od vseh avstrijskih škofov potrjeni in od vis. o. kr. ministerstva za uk in bogočastje pripuščeni slovenski

mali, srednji in veliki

katekizem ali krščanski nauk,

ki ga je založilo knezoškofjstvo ljubljansko, se dobiva pri knjigotržcih na drobno mali po 15 kr., srednji po 32 kr. in veliki po 40 kr.

Na debelo pa ga bo od 15. sept. 1899 dalje razprodajalo edino le knezoškofjstvo ljubljansko, ki je poskrbelo za to, da ne dobé le knjigotržci kolikor mogoče velikih ugodnostij, ampak da bo dajalo tudi gg. katehetom, ki bi katekizma več vkupaj naročili, na vsakih 10 iztisov po tri iztise namečka za ubožne učence.

Vsi iztisi katekizma, kar se jih bo od 15. septembra t. l. dalje razprodalo knjigotržcem, bodo imeli zaotraj na platnicah prilepljen po en listič. Te lističe naj gg. katehetje od učencev nabirajo ter naj je svoj čas pošljejo knezoškofjstvu ljubljanskemu, katero jim bo poslalo za vsakih 10 takih listkov po en iztis dotičnega katekizma za ubožne učence zastoj. Plačati jim bo samo troške pošiljatve.

Natančnejša pojasnila gledé dobave v večjih množinah daje na željo gg. razprodajalcem knezoškofjstvo ljubljansko.

V Ljubljani, dne 9. septembra 1899.

749 1